

Greit stiebsis kviečių želmenys

Šį rudenį turime apšėti žemkenčiais 710 hektarų. Kviečiams paruošta 200 hektarų dirvų po daugiametinių žolų. Rugius sėjime priesėnuose, kuriuose augo mišiniai, nupjauti silosui, ir kitos vienmetės kultūros. Ruošdami sėją šiuos plačius dirvų masyvus, įtemptai pasidarbo mūsų artojai Antanas Matulevičius, Gintautas Vitlita, Jonas Sedelskis, Steponas Juška, kultivuotojai Aleksas Jurevičius, Vytautas Paršlūkas, Antanas Skardžius. Dirvos patręštos, mi-

neralinių trąšų normas pasiskirsčius pagal kartogramas. Išvalyta ir baigiama beicuoti Mironovo 808 veislės kviečių, Kustro ir Kombaininių rugių sėkla. 5 tonas Starke II kviečių elito sėklos paruošėme iš pernykščių metų derliaus.

Trečiadienį mūsų kolūkio mechanizatoriai Jonas Kavoliūnas ir Alfonsas Balaišis pasėjo pirmuosius kviečių hektarus. Jiems sėklą automašina — įpiltuvu vežė valruotojas Juozas Guntulis.

Kaip javų kirtėjams, taip ir sėjėjams tenka gaudyti giedros prošvaistes. Šiomis dienomis į sėjos barus nukreipsime daugiau technikos ir patyrusių mechanizatorių. Žiemkenčius sės šeši mechanizatoriai, jiems sėklą pristatys trys automašinos — įpiltuvų vairuotojai.

K. ROPIUS

Svėdasų kolūkio vyr. agronomas, spaudos centro „Derlius-79“ grupės narys

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 98 (3988)

Anykščiai

1979 m. rugpjūčio mėn. 25 d.

Kaina 2 kap.

JAVAPJŪTĖ EINA Į PABAIGĄ

Darniai organizuoti grūdinių kultūrų derojimo darbai „Gintaro“ kolūkio Repšėnų sektoriuje, kuriam vadovauja komunistas Juozas Cesonis. Nors trukdė lietūs, užvakar šiame sektoriuje jau buvo nukiršta 330 ha javų, tai yra, 70 proc. čia auginamų grūdinių kultūrų ploto. Kombainininkai Antanas Pivoras ir Petras Simeliūnas giedromis dienomis nupjauna po 8 hektarus javų ir prikuva po 25–30 tonų grūdų, palikdami žemas raženas ir švariai iškuldami varpas.

Visi šiaudai Repšėnuose vežami į daržines, kuriose įrengta aktyvioji ventiliaci-

ja. Lauke šiaudų kupetas sparčiai krauna į tralus ir priekabas mechanizatoriai Kazys Paškevičius. Kitur šiaudus tvarkingai presuoja mechanizatoriai Jonas Valiauga. Užvakar nuo 310 ha šiaudai buvo įvežti į daržines. Pagrębštos čia sugrėbiamos arkliais grėbliais ir suvežamos arkliais vežimais. Šiaudus doroti žemdirbiams padeda Kavarsko vidurinės mokyklos moksleiviai.

B. Pilkauskas

Traupio apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas

SPARTŪS TEMPŲ

Kai iš apniukusios padangės prapliupo lietus, Raguvėlės tarybinio ūkio kombainininkai jau buvo užbaigę kirsti žiemkenčių javų plotus ir pradėję vasarinių grūdinių kultūrų pjūtį. Giedros dienomis, sumaniai organizuodami darbus, išnašdodami palankias javapjūtį gamtines sąlygas, raguvėliečiai nuėmė javų derlių nuo 350 hektarų ploto, maždaug 45 proc. visų turimų grūdinių kultūrų. Pirmaujančių ūkio kombainininkų Romo Laurikėno, Jono Dabuzinsko, Alberto Repčio, komjaunuolio Jono Giedrio ir kitių sutelktomis pastangomis į sandėlius valruotojai Vidmantas Verikas, Jonas Barasnevičius, Stasys

Mačionis pristatė virš 750 tonų grūdų. Kadangi raguvėliečiai neturi džioviklos, grūdai sandėliuose ištisą parą džiovinami aktyviaja ventiliacija. Naujam derliui supilti ūkio statybininkai paruošė ir autogaražą, kuriame turėtų tilpti virš 300 tonų grūdų, o taip pat numatė šiurmetiniams grūdams laikyti panaudoti ir svogūnų sandėlį. Juk, kaip papasakojo ūkio direktorius J. Neliubšis, numatoma į aruodus supilti virš 2000 tonų grūdų. Žemdirbiai pasiryžę įvykdyti savo socialistinius įsipareigojimus, iš kiekvieno hektaro prikulti ne mažiau kaip 26 cent grūdų.

I Rokiškio, Jonavos bei Panevėžio grūdų priėmimo punktus darbštus talkininkai Anykščių MSMV valruotojai Albinas Jakniūnas ir Romas Čiukšys išvežė virš 240 tonų grūdų.

Sparčiais tempais tvarkomi šiaudai. Viena šiaudų tvarkytojų grandis presuotus šiaudus vežė į daržines, antroji krovė čia pat lauke kūgius. Čkyje taip pat jau nuskušta virš 135 hektarų ražienų, pilnai paruoštos dirvos žiemkenčių sėjai.

Neatsilikdami nuo javapjūtės, raguvėliečiai skuba gaminti silosą. Žaliosios masės iš silosinių kultūrų jau pagaminta 850 tonų.

Netruksta raguvėliečiams

ir kitų rūpesčių. Štai, 45 hektaruose gausiai užderėjo svogūnų derlius. Dabar žemdirbiai nuima šią vertingą kultūrą. Į sandėlius svogūnų jau atvežta apie 200 tonų. Jie bus realizuoti Panevėžio bei Tauragės konservų fabrikams. Rugšėjo pradžioje į pagalbą žemdirbiams atvyks studentai. Visų bendromis pastangomis rekordinį svogūnų derlių tikimasi nuimti laiku ir be nuostolių. Tačiau raguvėliečiai, kasdami svogūnus kasmet susiduria su realizavimo nesklundumais. Minėti konservų fabrikai svogūnus priima labai mažais kiekiais, todėl daržoves tenka laikyti ūkio sandėlyje, kur jos džiūsta, dažnai net genda.

Vyt. Bagdonas

„K. d.“ koresp.

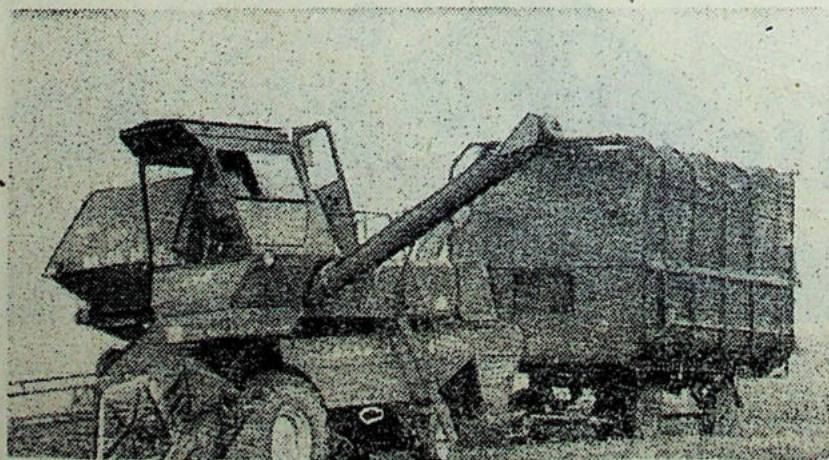
Stasys Samackas išbando naujovę

Elmininkietis Stasys Samackas pagal amžių dar gana jaunas, o pagal darbo stažą — jau prilygęs senam mechanizatoriui. Prieš šešiolika metų pirmą kartą sėdęs už traktoriaus vairo, liko ištikimas pasirinktai profesijai. Ilgą laiką šiam mechanizatoriui teko dirbti su „Belorusu“, o neperseniausiai, baigęs Troškūnų kaimo prof. techninėje mokykloje organizuotus kursus, įvaldė galinčio traktoriaus T-150 K paslaptis. Pirmos klasės mechanizatorius Stasys Samackas savo sąžiningu triūsu neblogų rezultatų pasiekė ir įdaryjęs baruose, dirbdamas su grūdinių kultūrų nuėmimo kombainu. Ir šiemet jo valdomą „Nivą“ galima pamatyti Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio laukuose. Tikslai šiemet Stasys, išvairuodamas kombainą, jaudinosi labiau kaip paprastai. Juk jani vieninteliam iš ūkio kombainininkų tenka išbandyti naujovę. Prie jo valdomo kombaino SK-5 „Niva“ yra įrengtas šiaudų smulkintuvas „PUN-5“. Šis įrenginys smulzina šiaudus, surenka pelus, ir viskas oro srove įpučiama į

kombaino traukiamą didžiulį priekabą. Lauke buidintys mechanizatoriai vieną po kitos pilnutėles priekabas gabena prie siloso tranšėjų, kur smulkintli šiaudai ir pelai maišomi su žalia mase. Pritaikę šią naujovę elmininkiečiai pasigamins papildomai vertingo siloso.

Nuotraukose: dešinėje — pirmaujančis kombainininkas Stasys Samackas. Apačioje — tokį agregatą elmininkiečiai šiemet savo ūkio laukuose išvydo pirmą kartą.

Vyt. Bagdono fotografuoti nuotraukos

„Dienos žemė“

Kokią sėklą įterpsime dirvon?

Neilgas laiko tarpas šiemet tarp žiemkenčių pjūties ir jų sėjos. Žemdirbiams reikia daug pastangų įdėti, kad laiku būtų išvalyta ir išbeicuota rugių bei kviečių sėkla.

Gera, kai ūkyje turima pernykšties sėklos atsargų. Šia sėklą patogiu iš anksto išbeicuoti, geriausiu laiku pasėti.

„Lenino keliu“ kolūkyje, kur sandėlininku dirba rūpestingas vyras Jonas Paršonis, iš pernykščių metų derliaus išlaikytos 82 tonos rugių ir kviečių sėklos, kuri dabar atitinka I ir II klasės kondicijas. Šios sėklos sukaupu pakaks apšėti plane numatytiems dirvų masyvams. O iš šių metų žiemkenčių derliaus kolūkyje bus vėl paruoštos sėklos rezervas ateinančių metų sėjai. Dalį pernykšties sėklos sugėbė išsaugoti „Anykščių šilelio“, M. Melnikaitės kolūkyje. Anykščių sodininkystės tarybiname ūkyje. Tačiau kai kuriuose rajono ūkyse pernykščiai rugiai ir kviečiai tapo nepakankamai daigūs. Vadinas, maža sukaupiti sėklos atsargas, reikia išsiskirti jos valymu, ventiliavimu, atidžiau stebėti, kaip ji laikosi aruoduose.

Iš šių metų derliaus jau

pakankamai žiemkenčių sėklos paruošė Kurklių kolūkio žemdirbiai. Visa ji atitinka I klasės kondicijas. Sparčiai ir kruopščiai ruošia sėklą elmininkiečiai. Dabar eksperimentiniame ūkyje sukaupė 200 tonų Kustro rugių I klasės elito sėklos.

Ne visur iš karto žiemkenčių sėklą pavyksta gerai išvalyti. Bet, jeigu ūkių specialistai iš anksto pristato sėklos pavyzdžius patikrinimui, lieka laiko dar kartą šia sėklą pervalyti. Vieni pirmųjų rajone susirūpino sėklos tikrinimu M. Melnikaitės, „Atleties“, „Svyturio“ kolūkių agronomai.

Tačiau iki šiol nepasirūpinę pristatyti sėklos pavyzdžių į inspekciją „Atžalyno“, „Aukštakalnio“, „Vienybės“ kolūkiai.

Kol kas „Už taiką“ kolūkyje paruošta tik penktadalis reikalingos žiemkenčių sėklos. Delsiamas šios sėklos valymas ir „Aušros“ kolūkyje. O juk prieš sėją grūdus dar teks išbeicuoti. Svarbu ir ateinančioms metams sukaupiti kuo didesnę sėklos atsargą, rūpestingai ją išlaikyti sandėliuose.

Agr. B. Rūkštelienė, D. Binkys
Spaudos centro „Derlius 79“ narys

Kad reklamo poveikis didėtų

Susirinkę į ataskaitinį rinkiminį partinės grupės susirinkimą, Anykščių autotransporto įmonės technikinio skyriaus komunistai bene labiausiai savo pokalbį kreipė į tai, jog reikalinga nuolat kelti klekčio partinio avangardinį vaidmenį, tiek sprendžiant gamybinės veiklos, tiek ir auklėjamojo darbo uždavinius. Ir partinės grupės organizatoriaus A. Laskausko ataskaitiniame pranešime, ir kalbėjusiųjų komunistų pasisakymuose buvo pabrėžta, jog daugelis partinės grupės narių, vykdydami konkrečius partinius pareigojimus, vadovaudami autotransportininkų kolektyve liaudies kontrolės grupelė, liaudies draugovė, draugiškajam teismui, savo pareigingumu ir visuomeniniu aktyvumu daro veiksmingą poveikį įmonės dirbančiųjų auklėjimui, drausmingumui ir kitų teigiamų bruožų ugdymui. Stropliai atlieka savo tiesiogines pareigas, ruošdamas vairuotojų kadrus ir kartu aktyviai dalyvaudamas liaudies draugovės veikloje komunistas, vairuotojų kursų dėstytojas A. Kusta. Stropumu, pareigingumu darbe pasižymi komunistas veteranas, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis B. Puteikis, jaunieji partiečiai — elektrikas E. Povilonis, elsmo saugumo inžinierius R. Sargūnas ir kiti.

Tačiau technikinio skyriaus partinės grupės komunistai ypač jaudino tos problemos

ir negerovės, kurios dar neretai neigiamai atsiliepia ir darniai darbinei nuotakai sukurti, ir planinėms uždavims sėkmingiau vykdyti. Kalbėjusių susirinkime komunistų B. Puteikio, vyr inžinieriaus M. Andziulio nuomone, technikinio skyriaus inžinieriniai-techniniai darbuotojai ir komunistai visų pirmausia ateityje turėtų rodyti didesnę reiklumą sau ir kitiems įmonės darbuotojams, kad visuose darbo baruose labiau būtų branginamas ir racionaliau panaudojamas darbo laikas. O dabar gi neretai atvejais dėl veiksmingesnės kontrolės stokos, dėl nenormuoto darbo organizavimo šaltkalvių-remontininkų tarpe, padangų vulkanizacijos skyriuje ir kai kuriuose kituose darbo baruose nesijaučia darnumo ir organizuotumo, atskiri darbuotojai nemaža laiko praleidžia tiesiog slėpindami, nieko neveikdami.

Vis dar pernelyg ilgai prastovi automašinos remonte, o tokių „remontuotojų“ ypač pagausėja kažkodėl pirmadieniais. Todėl apie tai kalbėję susirinkime įmonės direktorius A. Palevičius, eismo saugumo inžinierius R. Sargūnas ne be pagrindo tvirtino, jog būtina tobulinti darbų organizavimą ir, gal būt, persitvarkyti taip, kad tik ką iš reisu grįžusios automašinos, esant reikalingai, padangos būtų pakeičiamos iš vakaro, bet ne kitos

dienos rytą, nes šiuo atveju kai kurios automašinos ir visiškai tądien neišvyksta į reisu. Nors komunistai pripažino, kad techninei automašinų būklei gerinti didele kiltimi tampa ypač sumažintas atsarginių detalių tiekimas, vienok, ir įmonės direktorius A. Palevičius, ir kiti kalbėję komunistai neslėpdami sakė, jog reikia patiemis geriau suvokti vidinius rezervus panaudoti, partietiško principingumo, reklamo ir iniciatyvos daugiau parodyti, kad autotransportininkų šeimoje išsivyratų pakilesnė darbinė nuotaka, nesijaučiant abejingumo, kad negerovės ir sunkumams įveikti būtų priešpastatytas darnesnis darbų ritmas.

Matyt, teisus buvo komunistai, savo ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime, greta aktualių klausimų aptarimo, neapeidami ir darbo kultūros, aplinkos, grožio klausimų. Jaudino juos, kad pastaruoju metu dėl įsigalėjusios abejingos pažiūros įmonės teritorijoje stings to jaukumo ir tvarkingumo, koks turėtų būti iš tikrųjų. Todėl organizuojamų talkų būdu, padidinus vairuotojų ir kitų darbuotojų atsakomybę, kad jie neabejingi būtų aplinkos grožiui, kalbėjusiųjų partiečių nuomone, įmanoma pas save sukurti jankesnę darbo aplinką.

St. VENCKUS

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

NAUJAS KOMPLEKSAS

Mažeikių rajono valstybinė komisija priėmė Bugenių tarpukinės gyvulininkystės įmonės pirmąją — reorganizacinę dalį. Pastatytos penkios kaulidės, katilinė, tukstančio tonų talpos koncentratų sandėlis. Užbaigtas ir įmonės administracinis pastatas. Būsimosios įmonės vadovai ir specialistai, rašo „Perгалės vėliava“, aplankę kelis veikiančius kompleksus, atsivėlędami į jų patyrimą, svariai pakoregavo kaulidžių projektą, kad žmonėms būtų patogiau dirbti. Bugeniuose per metus bus nupenima 12 tukstančių kaulių.

„DROBĖ“ KEIČIA ADRESĄ

Kaune, Meskupo gatvėje, statomas gamybinis korpusas, kurio naudingas plotas sieks 10 tukstančių kvadratinų metrų. Jame įsikurs „Drobė“ vilnos gamybinio susivienijimo audejai ir audinių taurintojai. Dabartinis vilnos audinių fabrikas liks vien verpėjams. Salia naujojo gamybinio korpuso su projektuojamas dar daugiau kaulidžių susivienijimo administracinis pastatas.

Statybos darbų teks atlikti beveik už tris milijonus rublių. Kad jie sparčiau vykty, rašo „Kauno tiesa“, statybininkams talkininkauja po

keliasdešimt tekstilės darbuotojų. Šis bendradarbiavimas leidžia pralenkti planinį statybos grafiką.

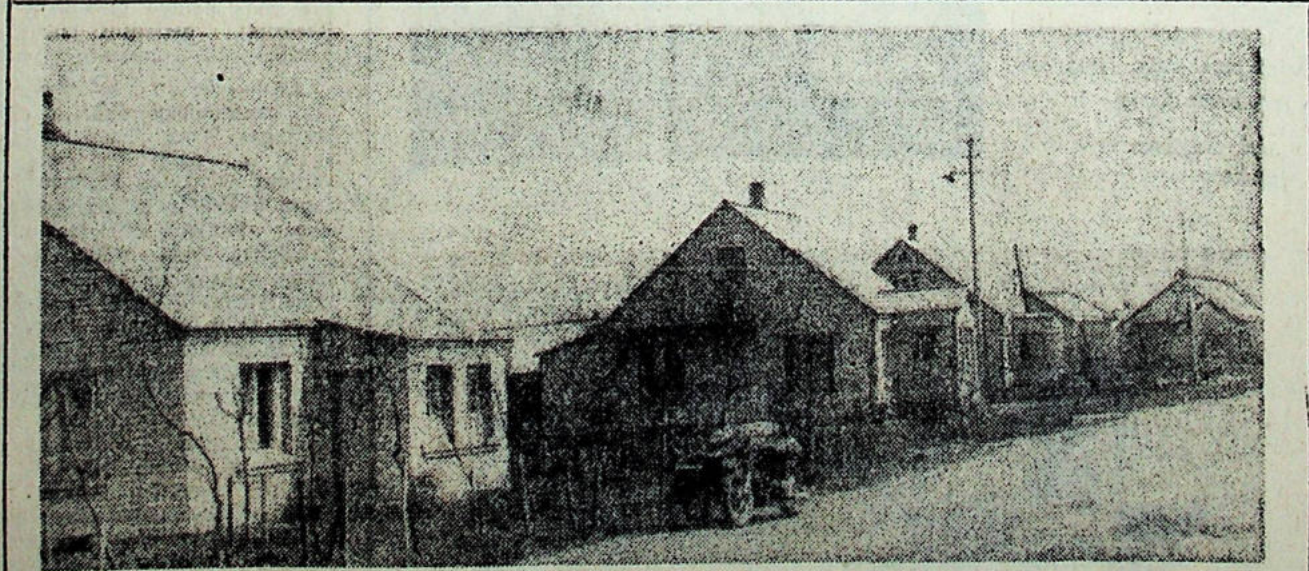
GYDYMO NAUJOVĖS

Druskininkų „Draugystės“ sanatorijoje, informuoja „Raudonoji vėliava“, širdies kraujagyslių susirgimams tir-

ti įvaldyta veloergometrija. Šiomis ligomis sergančius žmones šiemet pradėta gydyti elektromiego procedūromis.

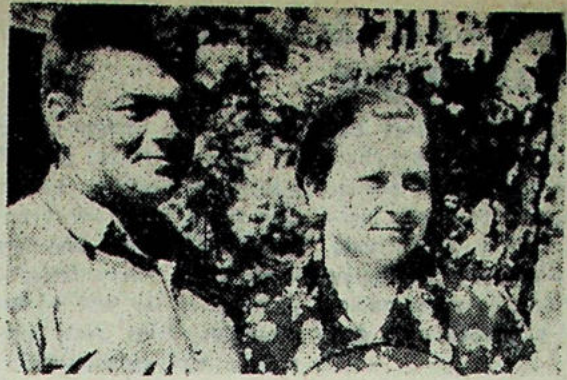
Netrukus sanatorijos teritorijoje pradės veikti rytinės mankštos ir dozuoto pasivaikščiojimo takas. Įrengti skersiniai fiziniams pratimams, terapiniai baseinai ir kiti įtaisai, leidžiantys, stebint sportuojančių ligonių būklę, laipsniškai didinti fizinius krūvius.

(ELTA)

Vis daugiau įkurtųjų kasmet atšvenčiama centrinėje „Ateities“ kolūkio gyvenvietėje — Debeikiuose. Šiais metais sau namus čia statosi dar keletas žemdirbių. Kai dedami naujiems namams pamatai, vietos gyvenytojai pasodina ir medelius, dekoratyvinius krūmus. Debeikių apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas planuoja įsteigti specialius asmeniškų ženklus, kurie papuoš gražiasias gyvenvietės sodybas.

Vyt. Bagdono nuotraukoj: „Ateities“ kolūkio gyvenvietėje išsirišianč nauji namai.

Sklemonių kotūkyje už darbštumą gerbiama Cenių šeima. Vitalija, Cėnienė — pirmąjanti kolūkio kaulių augintoja, pirmos klasės gyvulininkystės meistrė. Siame bare ji dirba jau dešimtus metus. Jos vyras Algis — antros klasės mechanizatorius, traktoriumi dirba dvidešimt metus.

Vitalijai ir Algijui Cėniams ne kartą buvo įteikti kolūkio valdybos Garbės raštai, jų kručines puošia komunistinio darbo spartuolių ženklai.

Vyt. Bagdono nuotr.

Aktualiausiomis temomis

„Aukštakalnių“ kolūkyje leidžiamo sienlaikraščio „Zemdirbys“ asluntasis numeris skiriamas svarbiausioms darbymečio aktualijoms, įvairpūtės organizavimo, socialistinio lenktyniavimo klausimams nušvesti. Agronomė I. Jasiulienė straipsnyje „Kova už derlių“ pasakoja apie įvairpūtės eiga kolūkyje, geru žodžiu atsiliepia apie darbščiausius ūkio kombainininkus, šiaudų tvarkytojus, konkrečiais skaičiais ir faktais apibūdina jų pasiekimus ir pažymį konkrečius uždavinius, kuriuos reikia spręsti, siekiant be nuostolių nuimti išaugintą šių metų derlių. Ekonomistė E. Ruplienė savo korespondencijoje „Pusmečiui pasibaigus“ nemaža vietas skiria socialistinio lenktyniavimo organizavimo ir darbo pirmųjų pasiekimų propagavimui. Apie tai, kaip aukštakalničiai pasiitinka gyvulių žiemojimo sezoną, kaip ruošė ir teberuošia pašarus, rašoma straipsnyje „Pašarai — dėmesio centre“.

„Anykščių šilėlio“ kolūkio sienlaikraščio „Silelis“ eilinis numeris taip pat pašvęstas aktualiausiems ir konkrečioms žemdirbių uždavinims. Kolūkio pirmūninko pavaduotojas gamybos reikalams A. Dieckus savo straipsnyje „Įvairpūtė-79“ pabrėžia, kad šiųmetinė kova už duoną vyksta ypač nepalankiomis gamtinėmis sąlygomis, todėl būtina sutelkti visų žemdirbių jėgas, kad laukuose neliktų nė vienos neiškultūros varpos. Sileliečiai, kaip rašo autorius, įvairpūtės darbymečiui rūpestingai pasuošė visus grūdinių kultūrų nuėmimo kombainus, šiaudų presus ir kitą techniką, su-

tvarkė džioviklas, grūdų valymo įrenginius. Pirmosios pjūties dienos parodė, kad visuose įvairpūtės baruose jaučiamas organizuotumas ir susiklausymas.

Sieninės spaudos skiltyse

Patraukia skaitytojų dėmesį šiame sienlaikraštyje patalpintas kolūkio statybos inžinieriaus S. Karaliaus rašinys, kuriame pateikti įdomūs faktai iš kolūkio ekonominio-socialinio vystymo plano: netolimoje ateityje išaugs naujas kolūkio administracinis pastatas ir modernūs kultūros namai, per

šį penkmetį gyvenvietėse bus pastatyti 45 nauji individualūs ir 8 daugiabučiai gyvenamieji namai. Burbiškio gyvenvietėje į kolūkiečių butus bus įvesta kanalizacija ir centralinis apšildymas. Be to, prie Keblonų gyvenvietės bus įrengtas dirbtinis ežeras ir įrengta poilsio vietė žemdirbiams, prie Anykštos apės — dirbtinis vandens baseinas ir stadionas.

Neseniai „Lenino keliu“ kolūkio nariai pažymėjo savo kolūkio 30-metį. Apie žemdirbių, gyvulininkystės darbuotojų laimėjimus, nuolat gražėjantį gimtąjį kaimą sienlaikraštyje „Leninietis“ mintimis dalijasi kolūkio pirmūnės partinės organizacijos sekretorė G. Koviene. Autorė pabrėžia: „Jeigu pastaraisiais metais ūkyje grūdinių kultūrų derlius siekė net iki 32 cent iš kiekvieno hektaro, jeigu 100 ha žemės ūkio naudmenų pagamina po 185 cent mėsos, 675 cent pie-

no, tai turime būti dėkingi darbštuoliams S. Jasiulionei, S. Kriaučiūnienėi, V. Sukui, A. Baronui, E. Skadienei ir kitiems. Kasmet geriausius suteikiami Garbės kolūkiečių vardai. Dabar šis garbingas vardas jau suteiktas dešimčiai ūkio darbuotojų“.

Straipsnyje taip pat pasakojama apie kolūkiečių laisvalaikį, darbo ir buities sąlygas, jame pateikiami įdomūs pavyzdžiai. Štai, jau dabar virš 50 kolūkiečių turi įsigiję nuosavus lengvuosius automobilius. Daugelyje butų — spalvoti televizoriai, modernūs baldai, nebe naujiena kolūkiečių namuose saldytuvai, dujinės viryklės.

Įvairpūtės darbštuolių ir socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų nuosirdaus trūsio įvertinimas ir propagavimas, žemdirbių buities ir darbo sąlygų gerinimo, socialistinių įsipareigojimų vykdymo klausimai šiuo metu plačiau atsispindi neretai žemdirbių kolektyvo sienlaikraštyje. Tačiau redkolegijų nariai, ruošdami eilinius sienlaikraščių numerius, turėtų dar didesnę dėmesį sutelkti tam, kad įtaigiau būtų paskleidžiamas darbo pirmųjų patyrimas, atskirų darbštuolių gražios pastangos kuo gerresne kokybe ir be nuostolių nuimti javų derlių, sukaupti didesnes atsargas pašarų gyvulininkystės fermoms.

Dabar, vykstant įvairpūtėi, sienlaikraščių tikslinga būtų išleisti operatyvius, tuose talpinti spaudos centrų „Derlius-79“ grupės mobiliuozojančius pranešimus ar išryškėjusius neorganizuotumo faktus. Nors apie vykstantį darbymečį, pačius naujausius įvairpūtės darbo rezultatus žemdirbiai gali sužinoti iš leidžiamų kovos lapelių, tačiau aktualūs šiandienos klausimai turėtų atsispindėti ir sieninės spaudos skiltyse. Jos paskirtis ne tik informuoti, bet ir paskleisti pirmųjų patyrimą, atskleisti trūkumų esmę, plačiau, išsaniau, dalykiškiau papasakoti apie tai, kas šiandien jaudina kiekvieną duonos augintoją.

Vyt. Bagdona
„K. d.“ koresp.

Idomi ekskursija

Anykščių autokelių valdybos profsąjungos vietos komitetas ir administracija suorganizavo darbuotojams ekskursiją į Leningradą. Penkias dienas kelininkai laikėsi mieste ant Nevos kranto, kur susipažino su Leningrado įžymybėmis, žavėjosi dailininkų kūrinių Ermitaže.

A. Nemunaitis

Išsiskiriame iki sekančių metų

Štai jau artėja laikas skirtis su gražiaisiais Anykščiais, su svetingai mus priėmusiais darbo draugais, nes jau baigiasi studentiška darbo vasara ir vėl teks imti rankas knygas, iki vėlumos sėdėti prie brėžinių. Tačiau visl mes dar ne kartą prisiminsime tuos du greitai prabėgusius mėnesius, kai kiekvienas galėjo parodyti ką moka, atskleisti visus savo kūrybinius sugebėjimus.

Daug darbų buvo atlikta per šį laikotarpį. Būrys įvykdė ir gerokai viršijo savo planą ir prisilimus socialistinius įsipareigojimus, įdomiai ir turiningai leido savo laisvalaikį. Buvo suorganizuotas susitikimas prie draugystės laužo ir sporto aikštėse, su Vilniaus Pedagoginio instituto studentų statybinio būrio „Eureka“ nariais, nuostabiai linksmai praėjo Neptūno diena, dalyvavome Statybininko dienos minėjime, surengėme kelias ekskursijas, aktyviai dalyvavome ir sportinėje veikloje.

Visą darbo laikotarpį mus slejo tamprus ryšiai su priimančios organizacijos vadovais, rajono komjaunimo komitetu. Ir neveltui mūsų būrys iki šiol yra zonos lyderis. O mūsų kiekvieno pareiga — kovoti dėl prizinės vietos zonoje ir institute, o taip pat gerai pasirodyti respublikos studentų statybinio būrių tarpe.

Tačiau bene svarbiausias mūsų pasiekimas yra tas, kad čia, SSB „Aukštaitija“ gretose, mes suradome gerų draugų, tapome neišardomu kolektyvu ir ne vienas mūsų, dainuodamas būrio dainą, jau dabar galvoja apie darbą studentų statybiniam būryje.

Kaip ir kiekvienoje organizacijoje, taip ir mūsų būryje organizuotas socialistinis lenktyniavimas išaiškino savo pirmūnus. Tai Dalius Laukininkas, Judita Jackutė, Arvydas Bitinas, Stasys Bertašius ir eilė kitų. Ir tai nenuostabu, nes ir institute jie pavyzdingi studentai, o Dalius — penktukininkas. Net vienuolika būrio narių

tapo donorais, savanoriškai davė kraują, kuris, galbūt, buvo reikalingas kieno nors gyvybei išgelbėti.

Greitai liepsnos atsisveikinimo laužas, skambės studentiška daina, o po to... ak, kaip gaila, kad teks skirtis. Bet sekančiais metais Jus ir vėl aplankys kitas studentų statybinis būrys, gal dar geresnis... Norėtusi tikrai, kad Anykščiuose vėl plevėsuotų ta pati „Aukštaitijos“ būrio vėliava.

Tad likite sveiki, anykšteinai!

Antanas BAGUSIS
Vilniaus Inžinerinio statybos instituto studentų statybinio būrio „Aukštaitija“ vadas

TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje

Pašarų gamybos mechanizavimo efektas

Lėtvijos Kraslavo rajono Bryvydos kolūkio pašarų ruošimo kompleksinis būrys iš pirmosios žolės paruošė apie 4 tūkstančius tonų pašarų, — daugiau kaip tūkstantį tonų šieno, 2544 tonas siloso, beveik 400 tonų žolės miltų ir kapojų. Pašarų ruošėjų būrys susideda iš trijų specializuotų grandžių, kuriose dirba 24 žmonės. Ketvirtoji grandis jas techniškai aptarnauja. Kolektyvas sumaniai naudoja galiną techniką, griežtai laikosi pašarų ruošimo technologijos.

Apie šio ir kitų pirmaujančių kolektyvų patyrimą pa-

sakoja teminė paroda „Kompleksinis pašarų ruošimo mechanizavimas“, veikianči TSRS LOPP „Žemės ūkio mechanizavimo ir elektrifikavimo“ paviljono atviroje aikštėlėje.

Ekspozicijoje demonstruojami ir šiuolaikiniai sienavimo mechanizmai. Antai „Syzranselmaš“ gamykla išleidžia rinktuvus-kupetuotuvus PK-1,6, kurie per valandą surenka ir sukrauna į kupetas devynias tonas šieno. Ta pati gamykla išleidžia prikabinamus šešiatonius kupetovežius SP-60, rinktuvas-kupetuotuvus SPT-60.

Mineralinės trąšos ir grūdų kokybė

TSRS LOPP „Žemdirbystės“ paviljone veikia teminė paroda „Žemės ūkio produkcijos kokybės gerinimo būdai, naudojant chemizavimo priemones“. Ji supažindina su pirmaujančių ūkių patyrimu ir su mokslo įstaigų rekomendacijomis. Nejuodžemio zonos centrinių rajonų žemės ūkio mokslinio tyrimo instituto tyrimai parodė, kad didžiausią įtaką baitymų

kiekiui grūduose, miltų ir duonos kokybei turi azotinės trąšos. Mokslininkai nustatė optimalias mineralinių trąšų dozes, įvairių jų rūšių santykį. Sąjunginio D. Prianišnikovo trąšų ir dirvotyros mokslinio tyrimo instituto specialistai patikslino agrocheminių darbų metodus, auginant aukštos kokybės kviečius, rugius, ryžius.

Pirmoji meistriskumo pakopa

Modernios konstrukcijos tekimo ir sriegimo staklės atsiuntė į Maskvą, į TSRS LOP parodą, Pmaskvio miesto Podolsko 12-osios profesinės technikos mokyklos moksleiviai. Jaunimas nusileidžia meistriskumu savo tėvams, garsiems masinių gamintojams.

Tokių įdomių eksponatų apstu teminėje parodoje „Profesinių technikos mokyklų produkcija šalies liaudies ūkiui“. Ji atidaryta TSRS LOPP „Profesinio techninio mokymo“ paviljone.

(TASS-ELTA)

SPORTAS

Atsirevanšavo

Praeitą šeštadienį gausus būrys futbolo mėgėjų susirinko į Anykščių miesto stadioną pažūrėti eilinių LTSR „Nemuno“ aukščiausios grupės antrojo rato futbolo rungtynių. Alkštės šeimininkai — „Automobilisto“ komanda — susitiko su Gargždų „Bangos“ vienuolike.

Rungtynės prasidėjo svečių komandos staigiomis ir pavojingomis atakomis. 12-oje minutėje anykštėnų vartininkui A. Imbrasui teko kamuolį išimti iš tinklo. 25-je ir 38-oje minutėse dar du kartus svečiai nuginklavo anykštėnų „Automobilisto“ vartininką A. Imbrą. Kėlinys baigėsi 3:0 „Bangos“ komandos futbolininkų naudai.

Po pertraukos „Automobilisto“ komandos treneris V. Burauskas pakeitė vartininką ir sustiprino puolimo liniją.

Tačiau išvengti pralaimėjimo anykštėnams nepavyko. 16-oje antro kėlinio minutėje ketvirtą kartą kamuolys pabuvojo „Automobilisto“ varuose. Įpusėjus kėliniui, anykštėnai sukruto, jie daugiau apšaudė vartus iš tolimų nuotolių, ir puolėjui S. Jurgelioniui pavyko per 15 minučių du kartus nuginkluoti bangiečių vartininką ir rezultatą sušvelninti.

Pirmajame rate anykštėnai Gargžduose susitikimą laimėjo rezultatu 1:0. Gargždėčiams pavyko atsirevanšuoti. Rungtynės laimėjo „Bangos“ futbolininkai rezultatu 4:2.

A. Nemickas

KOLEKTYVINIS DARBAS

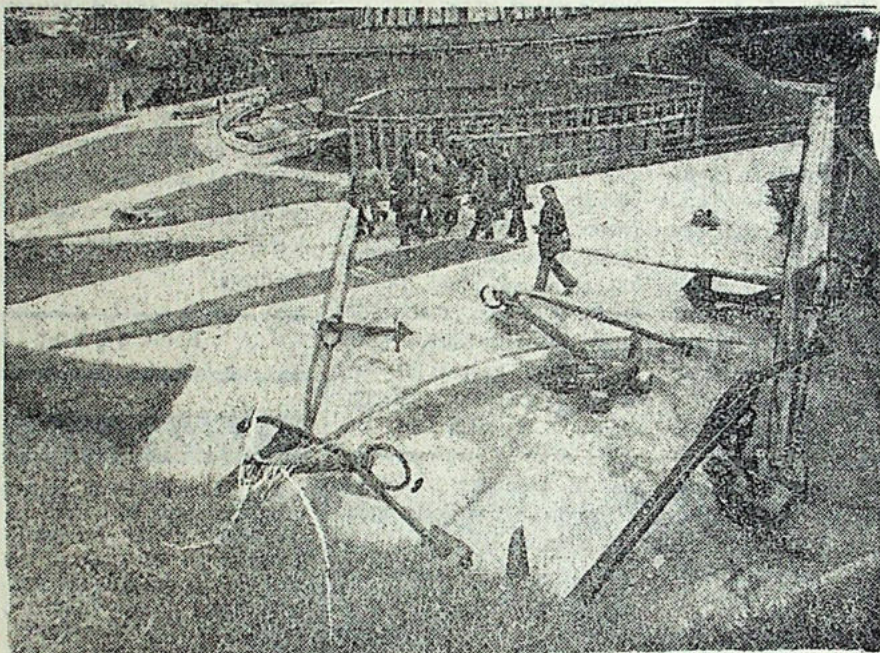
3 psl. 1979. VIII 25

Muziejuje — Neptūno karalystė

Ties pačiais Lietuvos jūrų vartais, šiaurinėje Kuršių nerijos dalyje restauruotoje Koppalio jūrų tvirtovėje klaipėdiečiams ir miesto svečiams savo lobius atvėrė Jūrų muziejus — akvariumas. „Prieš akis atsiveria pagal klaipėdiečio architektų P. Lapės projekta atkurti senoviniai statiniai ir tiltas, sulvirtinli pylimai ir Kuršių marių krantai.

Centriniame tvirtovės redukte įrengtas didžiulis vandens baseinas, iš visų pusių apsuptas akvariumais, kuriuose įkurdintos įvairiausių rūšių Baltijos ir Kuršių marių žuvis. Stiklinėje patalpoje su alvirais vandens rezervuarais, juosiančiais apvalų reduktą pastatą, pliuskenas, kuoduolė, papua ir karališkieji pingvinai, Baltijos ruoniai, kiti jūrų gyventojai. Juos patogiai stebėti iš viršaus, o iš arčiau galima pažvelgti per iluminatorius, įrengtus rūsyje.

Antroje aukšte gausi ekspozicija kriaiklių, koralų, duobagyvių, vėžiagyvių ir kitų rūšių nariuotakojų, kitų preparuotų pasaulio vandenyno giluminių padarų, pargabentų iš Karibų ir Japonų jūrų, Meksikos įlankos ir kitų platumų. Baltijos geografijos ir geologijos ekspozicija prasi-

deda įspūdingu elektroniniu stendu „TSRS — jūrų valstybė“. Kita ekspozicijos dalis atspindi visą laivybos raidą nuo žilos senovės iki atominio ledlaužio „Leninas“. Ji įrengta rūsiuose po tvirtovės pylimais. Požeminėmis galerijomis lankytojai patenka į skliautuotas raudonų plytų salę, kur išdėstyti lai-

vy modeliai, senoviniai navigacijos prietaisai. Specialus skyrius primena karo jūrėvių žygdarbius Baltijoje Didžiojo Tėvynės karo metais. Įrengti pingvinariumai ir laboratorijos — sudarytos palankios sąlygos muziejaus bendradarbių mokslinio tyrimo darbui. Po atviru dangumi aikštė-

lėse ant tvirtovės pylimų išdėstyti įvairių sistemų sraigčiai ir inkarai. Kuršmarių parkantėje stovi restauruoti žvejų laivai-veteranai, taip pat pajūrio žvejo etnografinė sodyba, vėjų rožė. NUOTRAUKE: prie Jūrų muziejaus Koppalyje. B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

Iš įdomių kelionų sugrįžus

Neseniai rajono žemės ūkio valdybos darbuotojai trijų dienų ekskursijoje aplankė Klaipėdą, Neringą ir Kaliningradą.

Atvykusius į uostamiesį ekskursantus svetingai sutiko žiburiai, tiesios sėdaminės, čio gatvės, senojo stiliaus namai. Senoji Klaipėda išaugusi, atjaunėjusi, pasipuošusi naujais gyvenamais kvartalais. Su ypatingu susižavėjimu apžiūrėtas dar visai neseniai atidarytas jūrų muziejus — akvariumas, kuris įrengtas Koppalyje. Čia galima pamatyti daugybę rūšių Kuršių marių, Baltijos

ĮSIMINTINA EKSKURSIJA

jūros, įvairių vandeninių žuvų, viso pasaulio vėžiagyvių, kriaiklių, koralų, kurie savo spalvingumu prilygsta vaivorykšlei. Prie pat įėjimo svečius sulinka gyvi pingvinai ir savo išdaigomis stebina lankytojus. Čia pat yra rinkinys inkarų ir laivų modelių, pradedant nuo pačių primityviausių iki dabartinių ir atėities atomlaivių.

Sekančią dieną ekskursantai grožėjosi unikalia, nepakartojamo grožio Kuršių Nerijos gamta.

Pravažiavus visą Neringos miestą, kurio ribos baigiasi 18 km už Nidos, įvažiuojame į Kaliningrado sritį. Tolimesnis mūsų kelionės tikslas —

Kaliningrado miestas. Atvažiavus į Kaliningradą, ekskursantai buvo maloniai nustebinti. Mus sutiko ne nuiniokotas, bet naujas pasipuošęs, išgražėjęs miestas, jo plačios gatvės, skverai, parkai. Tai vienas iš pačių žaliausių miestų Tarybų Sąjungoje. Vienam Kaliningrado gyventojui tenka net 100 kv. metrų želdinių. Vien Katuzovo gatvėje priskaičiuojama virš 80 rūšių augalų. Čia anksti pavasarį žydi magnolijos, yra daug rūšių rožių. Eini Kaliningrado gatve, ir net nesitiki, kad kažkada čia kiekviena pėda buvo aplaistyla kovotojų krauju. Tik aukštas obeliskas

ir baltam marmure išrašyti didvybių vardai byloja apie buvusias kovas. Amžinai plevėna ugnis ir nevysta gėlės memorialė, prie kurios sukūrimo yra prisidėję ir trys žinomi mūsų respublikos skulptoriai.

Žemės ūkio valdybos darbuotojai — ekskursijos dalyviai dėkingi už tokią puikią ekskursiją Anykščių autojėmėnės vairuotojams A. Abramovui ir P. Cekauskui, kurių pavyzdingas elgesys ir kultūringas aptarnavimas padėjo visiems kelionės dalyviams išlaikyti gerą nuotaiką.

K. Saulienė
ekskursijos dalyvė

DABUŽIŲ GIRIOJE

Dabužių giria natoma nuo Aukštaitijos kalvų. Ji išsidėsčiusi tarp Dabužių, Troškūnų ir Traupio gyvenviečių. Senovėje, kaip žmonės pasakoja, vietoje dabartinės Dabužių girios buvęs dvaras, platūs laukai, kurlais srūvenusi upė Silva, o prie jos stūksojęs labai didelis akmuo. Dvaro savininkas turėjo nepaprasto grožio, liekną kaip gėlės liepę dukrelę vardu Barbora. Jo dukterį pamilęs vienas neturtingas berniukas. Tą berne-

lį ir Barbora įsimylėjusi, bet jiems griežtai priešinosi tėvas. Dukrė slapčia susitikdavo su savo mylimuoju prie didžiulio riedulio. Čia savo svajonėmis kūrė gražų gyvenimą, bet jo nesulaukė. Ar dėl tėvo kaltės, ar dėl kitų priežasčių mylimasis berniukas paliko Barbora. Mergina, mylimojo netekusi, nuo akmenų puolė į upę. Saltošios Silvos bangos amžinai priglaudė gražiąją Barbora. Dvarininkas šią nelaimę labai skaudžiai pergyveno. Nerasdamas vietoje ramybės,

paliko dvarą ir nežinia kur išsidangino. Apleisti laukai užaugo mišku.

Istoriniai duomenys byloja, kad minėtas miškas baudžiavos laikais priklausė Dabužių, Penionių ir Rėpšėnų dvarams. Tačiau bene didžiausias plotas buvo Dabužių dvaro valdose. Todėl šis miškas ir buvo pavadintas Dabužių giria. Po baudžiavos panaikinimo 1861 metais kai kurių apylinkės kaimų valstiečiai išsikovojo, kad girioje būtų ir jiems

sklypai. Toli girioje miško plotelius gavo Naujokų, Sirvydų ir kt. kaimai. Tik po pirmojo pasaulinio karo Dabužių giria buvo suvalstybinta. Taip susikūrė Dabužių giria, bet joje atskiri miško plotai tebevedinami charakteringais lietuviškais vardais. Štai Sarkapurvio miškas. Jame nebuvo žaliavos paklotės, bet tiesiog juoda žemė, o karkluose perėjo labai daug šarkų. Toliau kelias vedė į Brastus. Tai pylimelis tarp Brastų ir Sliužo raisto, dažnai apsemtas vandens. Šiuose raistuose veisėsi gausybė ančių, slankių. Sliužo raisto ir Sarkapurvio susikirtime augo šimtmečius nugatėjusi storulė pušis. Pušies viršūnėje buvo didelis lizdas, kuriame kiekvieną pavasarį išperdavė jauniklius kranklių (juodvarnių) pora.

Už Brastų — Sileliai. Šaukas gražus miškas tarp raistų, tarytum kokia sala. Silelių viduryje aikštelė, o jos krašte didžiulis beržas, viršūnėje slėpęs lizdą. Jame perėdavo ereliai rėksniai. Kai kuriais metais ereliai persikeldavo toliau, tada lizdą užimdavo vištvanagiai. Buvo čia ir Silelių raistas, kuriame sirpo spanguolės, gausiai veisėsi gyvatės — marguolės (pantinės). Silelių gale — Siesicko slėnis. Tai tarpmiškių pleva su juba viduryje. Šioje plevoje labai vešliai augo įvairios žolės, kurių tarpe daug paprastųjų burbulių, gegužraibių, valerijonų ir kt. Šį slėnį labai mėgė Pienionių dvaro savininkas V. Siesickas, mokėsis užsienyje ir domėjosi gamtos mokslais.

I dešinę nuo Siesicko slėnio — Naujokų girėlė, o už jos greit ir Pašilvis. Tai gan didelės miško pievos, užsilikusios nuo tų laikų, kai Silvos gyvenęs žemvaldis — Barbaros tėvas. Netoli Pašilvio pievų iki šiol tebestūkso didžiulis akmuo, vadinamas Barbaros vardu. Jis yra Dabužių girios 3 kvartale. Riedulio ilgis 5,25 metro. Jo įstrižainė — 5,75 metro. Aukštis apie 4 metrai. Akmuo giliai įgrimzdęs į

pelkėtą miško žemę. Jeigu kas galėtų jį iškelti, tai, atrodė, būtų aukštesnis už Puntuką. Barbaros akmuo yra saugomas kaip retas gamtos paminklas.

Nuo Pašilvio pievų, Troškūnų kryptimi — buvusios Navašinskų, Avižių ir Krasauskų gyvenvietės. O nuo jų — kelias vėl sukasi į Dabužius. Dabar jis geras, žvyruotas. Prieš dešimtmečius čia ėjo pylimas, grįstas apvaliais medžių stiebais, kuriuos suklojo vokiečiai pirmojo pasaulinio karo metu, kad galėtų dangintis per mišką. Kelio šone — Lygumų raistas ir pelkė. Čia seniau perėjo pilkosios gervės, slaptesnėse vietose sau buveinę pasirinkdavo vilkai. Šių pilkųjų plėšrūnų pasitaiko ir dabar. Dabužių giria pamėgo ir kiti piktų žvėrys — lūšys. O ilgasiukiai šernai iš girios net gyventojų daržuose bulves paknaisioja. Tuo tarpu erelių rėksnių, paukštvanių, vištvanagių, pelėdų šeimos paukščių jau labai reta. Gaila. Mat, išaiškinta, kad plėšrieji paukščiai nepaprastai naudingi, nes jie pagrindiniai pelnių graužikų naikintojai, o taip pat aplinkos sanitarai, padedantys išlikti sveikoms žvėrių ir sparnuočių populiacijoms.

Girioje vieni faunos atstovai nyksta, o kiti — gausėja. Matyt tatal susiję su miško tvarkymo, melioracijos darbais. Nuo 1968 metų pradėjo gausėti lūšys. Jie moka prisitaikyti ir daugiau sukultūrintuose miškuose. Puikiai slapkautja. Štai vienos drebulės aukšto stuoorio išpjovoje buvo rasti 3 akli lūšiukai. Drebulės stuoobrys buvo apie 2,5 metro aukščio ir jokios landos iš šono nebuvo. Vadinasi, lūšis, norėdama patekti pas jauniklius, turėjo įšokti per viršų.

Artėja rudenėlis, o su juo pasirodo vis didesnis grybų derlius girioje. O grybauti vieną kartą reikia išmokti. Neardykime miško paklotės ieškodami mažų grybukų. Grybus išpjaukime prie pat žemės arba juos išraukime atsargiai pasukant. Nenušpardykime taip vadinamų „šungrybių“, nes visi grybai miškui naudingi. Jie, turėdami sąlytį su medžių smulkiosiomis šaknimis, keičiasi svarbiomis maisto medžiagomis. Tada medžiai geriau auga. Juk visi norime, kad ne tik Dabužių girioje, bet ir kituose miškuose būtų kuplus lapuočiai, aukštai žalius vainikus kelių pušys, plačiai šakotūs eglės.

P. Sleikus
Biologijos mokslų kandidatas

Suaktyvinkime šernų medžioklę

Po sunkios praėjusios žiemos mūsų miškuose kal kurčių žvėrelių šiek tiek sumažėjo. Todėl, pavyzdžiui, stirnų sumedžiojimo planas šiemet dvigubai mažesnis, negu įprasta.

Bet šernų didesnio sumažėjimo nespėjome pastebėti. Sie žvėrys, kaip ir kasmet, daro pastebimą žalą ūkių pasėliams. Tad jų medžioklę, tykojant prie pasėlių, reikėtų ypač suaktyvinti. Bet visa eilė medžiotojų būrelių šiemet nerodo aktyvumo medžioti šernus. Tikimasi jų sumedžiojimo planą įvykdyti vėlyvą rudenį ir žiemą, kai prasidės medžioklės su varovais. Tai neteisinga nuomonė. Visų pirma, šernų medžioklę leidžiama nuo liepos 1 d. todėl, kad tai kai kurla dalinai padeda apsaugoti pasėlius nuo nuniokojimo. Antra — tykojant prie pasėlių daugiausia sumedžiojama patinų ir pernykštukų, o visai nenušaukama valkus vedžiojan-

čių patelių. Taigi, šernų medžioklės tykojant prie pasėlių padeda išlaikyti teisingą šių žvėrių kaimenės sudėtį. Šito, žinoma, neįmanoma pasiekti medžiotant su varovais, nes tuomet dažnai nušaukiamos pirmosios į medžiotojų liniją išbėgusios patelės ir taip padaromi nemaži nuostoliai medžioklės fonde.

Kiek gi reikėtų sumedžioti šernų, tykojant prie pasėlių. Matyt, nemažiau 60 proc. medžiotojams asmeniniam naudojimui skirtų šernų ir nors 15–20 proc. žvėrių, skirtų eksportui.

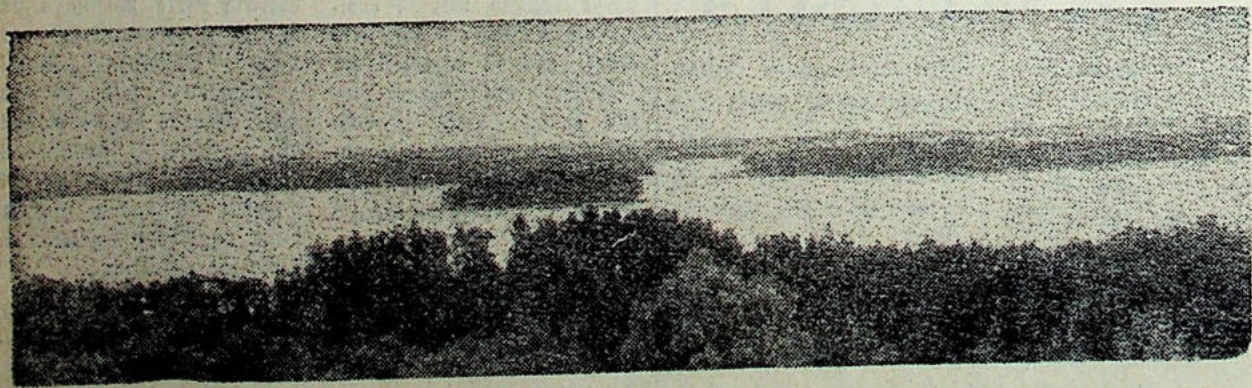
Laukuose pasėlių kaslieni mažėja. Greit liks tik vėlyvieji nišiniai ir bulvės. Į šiuos pasėlius šernai labai intensyviai lankysis ir per likusias rugpjūčio mėnesio dienas bei rugsėjo mėnesį kiekvienas medžiotojų būrelis gali ir turi sumedžioti bent po 8–10 šernų, tuo labiau, kad nuo rugsėjo pra-

džios šernai jau bus priimami eksportui. Tik, prieš paleidžiant šūvį, reikėtų įsitikinti, kad šerniuko gyvas svoris siektų bent 25–30 kg., nes mažesni neatitinka eksporto reikalavimų.

Atidėlioti šernų medžioklę vėlyvam rudenii ir žiemai rizikinga, nes nežinia, kokios bus oro sąlygos. Praėjusių metų karti patirtis parodė, kad būreliai, kurie atidėliojo šernų medžioklę, vėliau labai sunkiai arba ir visai neįvykdė šių žvėrių sumedžiojimo eksportui užduočių. Šios klaidos nereikėtų kartoti.

Nuo rugsėjo pradžios pradedame stirnų ir briedžių patinų medžioklę. Reikia pasistengti, kad didžioji dalis šių žvėrelių taip pat būtų sumedžiojama iš pakylų ir bokštelių, nes tik taip įmanoma išmedžioti nusenėjusius, blogai išsivysčiusius žvėris ir tuo pagerinti populiacijų sudėtį.

K. Kairiūkštis

Ruiklų ežeras.

Vyta Bagdono nuotr.

Redaktorius ST. VINCIUNAS

Reikalinga

Anykščių TSO reikalingi: inžinieriai arba technikai-staibininkai darbų vykdytojų ir meistrų pareigoms, visų specialybių darbininkai: staibininkai, autošaltkainiai, buldozerininkai, ekskavatorininkai.

Kreiptis į TSO kadru skyrių adresu: Anykščiai, Gegužės 1-osios 27 arba telefonu 5-19-84.

Administracija

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ administracija, partinė, profsąjunginė organizacijos ir bendradarbiai nuosirdžiai užjaucia DANUTĘ SIMKIENĘ dėl jos motinos mirties.

Skandžia gyvenimo valandą, netekus brangiausio žmogaus — motinos, nuosirdžiai užjaucia PETRUI PLATKEVIČIUI reikiama Komunalinių įmonių kombinato darbuotojai.

Mirus mylimai motinai, RYTJ KVIKLJ nuosirdžiai užjaucia

Aknystos psichoneurologinio internato darbuotojų kolektyvas

ONAI ZVIRBLYTEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pagerinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamutei. Prekybinės bazės administracija ir profsąjunginė organizacija

ELEONORAI LABEIKIENEI

Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuosirdžiai užuojauta.

Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo administracija

ELEONORAI LABEIKIENEI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus skausmo valanda, netekus mylimos motinos. Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo transporto darbuotojų kolektyvas

ONAI ZVIRBLYTEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, liūdesio valanda reikiame nuosirdžiai užuojauta.

Prekybos bazės buhalterijos darbuotojai

KONSTANCIJAI MIKUCIONIENEI

Mirus mylimai mamutei, reikiame nuosirdžiai užuojautos žodžių. Voveriai, Vilimai, V. ir G. Vikūnai ir Kavolūnai

BRONEI ALEKNAVICIENEI

ir vaikams Staigiai netikėtai mirėtai išplėšus iš gyvyje tarpo mylima vyra ir tėveli Broniui Aleknavičiui, reikiame nuosirdžiai užuojauta ir kartu liūdime. Andrioniškio kolūkio Andrioniškio brigados kolektyvai

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Колективний дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352 Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1382